

[Horn.]

fald indtil videre kan være nogen tvivl om, hvornår Saltholm kan tages i brug, om det skal være i midten af 1980'erne eller lidt senere. Men uanset hvornår det bliver, er det nødvendigt, som også flere af ordførerne har været inde på, at man hurtigst muligt får fastlagt, at det skal være sådan og sådan, så man derefter kan planlægge det overordnede vejnet, som hører til dels Sverigesforbindelsen, dels Saltholmforbindelsen. Det drejer sig altså både om det overordnede gadenet og statsbanernes planlægning af tunnelforbindelserne, idet den nuværende lovgivning om tunnelforbindelser jo ikke slår til, når man skal indpasse også tunnelnettet i det nye system.

Jeg har bemærket, at den højtærede trafikminister har været lidt inde på, at man måske ikke både skal have motorgader og tunnellinjer i det københavnske område. Jeg har tidligere givet udtryk for, at jeg føler mig overbevist om, at hvis dette bysamfund, som ingen kan forhindre i at vokse — vi kan have indflydelse på, hvorledes det skal vokse, men ikke på, at det vokser — skal kunne fungere, må man bringe noget af trafikken ned under jorden; det fremgår af alle erfaringer, man har fra væsentligt større byområder. Det betyder ikke, hvad jeg også ofte har sagt fra denne talerstol, at så bliver der frit slag for bilerne over jorden. Det gør der absolut ikke, men vi kan gøre det bedre for endnu flere.

Jeg kan i øvrigt ikke forstå — hvis jeg må føje det ind som en sidebemærkning — at Københavns politi fortsætter med at tillade denne oversvømming af byen fra morgen til aften med biler med kun én person i. Det er en fordyrelse af hele produktionen i området, og den andrager dog nu omkring 18 pct. af hele nationalproduktet. Jeg forstår ikke, hvad jeg også har givet udtryk for over for borgmester Wassard Jørgensen, at man har råd til det, og at erhvervslivet finder sig i det.

Jeg skal også føje til, at tanken om at lægge et universitet ude ved Kalveboderne, er — ja, jeg vil ikke bruge stærke udtryk, men det bør i al fald forhindres. De områder, der bliver tilovers herinde i dette city-område, som det bliver, når vi får en fast forbindelse til Sverige, bør stå til rådighed til helt andre produktive formål end univer-

siteter. Jeg er sikker på, at hvis man besluttede sig til at anlægge universitetet i Kalvebodområdet, ville man om 10 år være i samme situation, som man er i nu i forhold til Engstrand Allé og motorvejen her; man ville sige, at det var forkert, at man gjorde det. Det er jo rigtigt, som hr. Sigsgaard var inde på, at man må lære af de fejl, man begår. Dette være sagt til alle dem, der er så interesseret i at få studenter slæbt herind, hvor der er nok i forvejen.

Hr. Ivar Nørgaard vil komme med nogle kommentarer om Søringsproblemet. Vi ved, at det er en af de ting, som har forsinket sagen, og vi ved også, hvor ansvaret ligger for, at den forsinkes. Andre ordførere har vist været inde på, at man ikke er sikker på, at de løsninger, der har været fremme, er de rigtige. Jeg vil gerne sige om det, at det afgørende er jo, at det anlæg, man beslutter sig til, for det første er produktivt, men dernæst også har sammenhæng med det storkøbenhavnske område, vi vil se om 20 år. Det er det perspektiv, man må drage ind i det, hvis man vil have et funktionsdygtigt system.

Også hele problemet med Kalvebodområdet, som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen nævnte var draget ind i det udvalg, som jeg i sin tid fik nedsat til at fremme hele dette arbejde, men som ikke blev færdigt med arbejdet, har medvirket til, at ministeren ikke har haft de samme muligheder for at fremme disse planer, som var tilsigtet ved udvalgets nedsættelse.

Jeg skal ikke komme ind på andre betragtninger, men håber med disse hovedsynspunkter at have givet udtryk for, at det ligger mig meget på sinde, at folketinget for sin del medvirker til, at man for det storkøbenhavnske område snarest muligt får fastlagt, hvilke planer man vil have for et overordnet vej- og banesystem, sådan at man ved, hvad man har at rette sig efter. Det næste bliver så, hvornår vi kan skaffe pengene til at lave det. De betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil jo fra mange sider kunne mødes med det spørgsmål: ja men hvordan skaffer vi pengene? Derfor vil jeg sige, at socialdemokratiet gennem sin formand gentagne gange har udtalt, at når vi peger på ønskelige anlæg, institutioner, og hvad det nu kan dreje sig om, fremsætter vi ikke alene ønsket, men er også parat